

3. jednání PS MAP „Rovné příležitosti ve vzdělávání“

3. 10. 2019 v Základní škole a Mateřské škole Hranice, Studentská 1095

Přítomni: 5 členů PS

Omluveni: 1 členka PS Z. Vanysacker, A. Šustrová, J. Bečák

Program:

1. Seznámení s výsledky dotazníkového šetření
2. Diskuze nad jednotlivými okruhy dotazníkového šetření
3. Zhodnocení jednotlivých okruhů dotazníkového šetření
4. Shrnutí
5. Závěr

Průběh:

1. Třetího setkání skupiny pro rovné příležitosti ve vzdělávání se zúčastnilo pět členů včetně vedoucí této skupiny. Zástupkyni OSPOD Hranice, speciální pedagožce, asistentce pedagoga a zástupkyni z řad rodičů byly předloženy výsledky dotazníkového šetření, které proběhlo v minulém školním roce, a které sloužily jako podklad pro vyhodnocení potřeb inkluzivního vzdělávání v regionu „Hranicko“.
2. Po seznámení s procentuálním zastoupením výsledků v jednotlivých sledovaných oblastech se skupina snažila zaujmout k jednotlivým okruhům své stanovisko.
3. Zhodnocení jednotlivých okruhů dotazníkového šetření

Ad) 1 Asistenti pedagoga:

Z dotazníkového šetření vyplynulo, že většina škol má dostatečný počet asistentů pedagoga a je spokojena s jejich prací, ale ze získaných informací nevyplývalo, zda mají vhodnou kvalifikaci a dostatečnou praxi v práci s dítětem s podpůrným opatřením. Z diskuze mezi členy skupiny, kteří jsou zároveň i rodiče žáků hranických základních škol a také kamarádi jiných rodičů, vyplynulo, že jejich osobní zkušenost nebo přenesená zkušenost částečně popírá výsledky tohoto šetření. Nemálo asistentů pedagoga je zákonnými zástupci hodnoceno negativně. Jsou rodiče, kteří v zájmu svého dítěte, vyrábějí vhodné pomůcky pro své dítě a ty pak ponechávají škole v domnění, že je škola potažmo asistent bude využívat při výuce. To se ale neděje. Problém vidíme v tom, že ani učitel ani asistent neumí tyto kompenzační pomůcky vhodně používat. Nemůžeme se na ně zlobit, neboť často nemají s těmito pomůckami zkušenost a neumí je vhodně do výuky zařadit.

Další problém, který vnímáme jako nevhodný při naplňování inkluzivního vzdělávání je to, že asistent často odvádí dítě do jiné místnosti, kde na žáka dohlíží a kontroluje zadanou práci, což ale úplně popírá inkluzi. Myslíme si, že je to mnohde běžná praxe. Na druhé straně to jako pedagogové chápeme, neboť práce s žáky s ADHD, autismem, kombinovanými vadami nebo mentální retardací je často velmi složitá a náročná obsahově i časově. Takový žák narušuje výuku spolužáků do takové míry, že není možné v jeho přítomnosti nikoho kvalitně vzdělávat.

Ad) 2 Kompenzační pomůcky:

Školy se vyjádřily, že kompenzační pomůcky mají v dostatečné míře a vhodně je u žáků s podpůrným opatřením používají, přesto že nejsou většinou speciální pedagogové. K tomuto bodu, nemáme dostatek informací a nemůžeme to objektivně posoudit. Ale opět z praxe víme, že pokud není pedagog řádně proškolen a poučen k čemu pomůcka slouží, jak ji vhodně zařadit do výuky, bývá bez povšimnutí uložena do skříně a padá na ni jen prach.

Ad) 3 Žák s diagnostikovaným autismem:

Školy přiznávají, že pracovat s žákem s autismem není jednoduché a nemají s tím velké zkušenosti. Nepracují s piktogramy a jen ve 40 procentech škol má autista své vlastní pracovní místo, kde se cítí bezpečně. Velkým problémem je i vysoký počet žáků ve třídách základních škol.

Ad) 4 Žák s mentálním postižením

Školy zpracovávají IVP a upravují pro žáky s LMP výstupy, které jsou v RVP ZV uvedeny jako minimální výstupy, což je v naprostém pořádku. Docela nás ale zarazilo, že u těchto žáků vyučují druhý cizí jazyk a nezaměřují se spíše na zvýšení hodinové dotace pracovního vyučování.

Tito žáci po ukončení základního vzdělávání zpravidla nastupují do učňovských oborů a tam se předpokládá, že je škola připraví především k manuální práci.

Ad) 5 Žáci mimořádně nadaní

Třetina škol z Hranic a okolí má nakoupeny pomůcky pro nadané žáky z podpůrných opatření. Jak se s těmito žáky pracuje a jak jsou využívány kompenzační pomůcky ve výuce, nejsme schopni ani nastínit neboť nám chybí informace k objektivnímu posouzení.

Shrnutí:

Vnímáme velmi pozitivně vysokou úspěšnost v inkluzivním vzdělávání v regionu „Hranicko“. Ale jsou odpovědi poskytnuté zástupci jednotlivých škol opravdovým odrazem reality na těchto školách?

Další podněty:

Pro další práci při hodnocení inkluzivního vzdělávání bychom uvítali od zástupců škol otevřenější a kritičtější pohled na toto téma.

Zpracoval: Jarmila Theimerová

